

آقای پروفیسور فرامرز رفیع پور استاد نمونه کشوری سال ۱۳۷۴،

چهره ماندگار سال ۱۳۸۹ و برگزیده اول بخش بزرگسالان اولین جشنواره بین‌المللی فارابی

آقای پروفیسور فرامرز رفیع پور، برنده کتاب سال ۱۳۶۵، استاد نمونه کشوری سال ۱۳۷۵، عضو پیوسته فرهنگستان علوم، برگزیده اول بخش بزرگسالان اولین جشنواره بین‌المللی فارابی و چهره ماندگار سال ۱۳۸۹

پروفیسور فرامرز رفیع پور متولد تیرماه ۱۳۲۰ در تهران، در یک خانواده فرهنگی (و پدری ادیب، شاعر و ورزشکار) متولد شده‌اند. دوره دبستان را در مدرسه اتابک و دوره دبیرستان را در رشته طبیعی در دبیرستان علمیه و در سال ۱۳۳۹ به پایان رسانده‌اند. علی‌رغم دریافت پذیرش در رشته شیمی از دانشگاه ایندیانا به توصیه یک روحانی بزرگوار عازم آلمان شدند (۱۳۴۱) و تحصیل خود را در رشته کشاورزی در دانشگاه هوهن‌هایم در شهر شتوتگارت آلمان شروع و همراه با تحصیل در رشته کشاورزی برای تأمین مخارج تحصیل ابتدا با کار کردن در انواع زمینه‌ها به عنوان کارگر (از جمله شاگرد شوفری تراموا) اشتغال داشته‌اند و البته چنانکه خود ایشان اظهار می‌دارند این فرآیند در مراحل زندگی بعدی ایشان بسیار مفید و تاثیرگذار بوده است. از سال ۱۹۶۵ (۱۳۴۴) به عنوان دانشجوی ممتاز بورسیه آلمان شدند و در سال ۱۹۶۸ (۱۳۴۹) کارشناسی ارشد خود را در رشته اقتصادی اجتماعی روستایی با موفقیت به اتمام رساندند و بلافاصله دوره دکتری در زمینه "اقتصاد دام" را شروع کردند. در سال آخر دوره دکتری با آمدن یک استاد برجسته، در "علوم اجتماعی روستایی" رشته دکتری خود را تغییر و در آن زمینه ادامه تحصیل دادند.

ایشان دوره دکتری خود را در سال ۱۹۷۳ (۱۳۵۲) با درجه magna cum lude (بسیار خوب) به پایان رساندند و پس از آن دو نیمسال دیگر دوره بعد از دکتری در "روش تدریس" را گذراندند و پس از ۱۲ سال دوری به ایران مراجعت نمودند.

پروفیسور رفیع پور در بهمن ماه سال ۱۳۵۳، به عنوان استادیار در گروه جامعه‌شناسی دانشگاه شهید بهشتی استخدام شدند. با آغاز جنگ در سال ۱۳۵۹ تحقیقاتی را با روشی جدید (projective paired comparison) برای سنجش نیازهای روستائیان یزد آغاز کردند که در تابستان ۱۳۶۰ در پنجمین سمینار

اروپائی "Extension Education" ارائه و مورد توجه قرار گرفت. بر این اساس در سال بعد ایشان با هزینه دانشگاه هوهن هایم برای تکمیل این روش و تئوری به آلمان دعوت شدند و در سال ۱۳۶۵ حاصل آن کار که تئوری و روش جدیدی در باره پیدایش و سنجش نیازها بود به عنوان رساله پروفسوری (Habilitationsschrift) در دانشگاه هوهن هایم آلمان ارائه و پذیرفته شد و در سال بعد ایشان درجه Habilitation و *venia legendi* (اجازه تدریس در آلمان) را دریافت نمودند. در سال ۱۳۶۷ برای یک سال به دانشگاه مدیسون ویسکانزین امریکا دعوت شدند و پس از آن تا سال ۱۳۸۳ که به ریاست دانشکده ادبیات انتخاب شدند، همزمان (معمولا در تابستانها) در دانشگاه هوهن هایم نیز تدریس می کردند. ایشان در سال ۱۳۸۶ به افتخار بازنشستگی نائل آمدند.